

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 007409 11 Кж
Бања Лука, 18.10.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ж. Ј., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката мр Д. Б. из Б. Л., изјављене против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007409 11 К од 06.07.2011. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени и њихов бранилац, адвокат мр Д. Б. из Б. Л., донио је дана 18.10.2011. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ж. Ј. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007409 11 К од 06.07.2011. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007409 11 К од 06.07.2011. године, оптужени Ж. Ј. је оглашен кривим због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и за то дјело осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године.

На основу члана 44. став 1. и 3. Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП) оптужени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 127,25 КМ, те плати паушални износ од 200,00 КМ, те обавезан на плаћање награде и нужних издатака постављеног браниоца, чију висину ће првостепени суд утврдити посебним рјешењем.

Против те пресуде благовремено је изјавила жалбу бранилац оптуженог, због одлуке о казни и трошкова кривичног поступка, с приједлогом да се пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи мања казна, а да се преиначењем пресуде оптужени ослободи дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Одговог на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа бранилац оптуженог је изложила жалбу и остала код навода и приједлога из жалбе, а оптужени је подржао ту жалбу.

Републички тужилац је предложио да се жалба браниоца оптуженог као неоснована одбије и побијана пресуда потврди.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога.

Неосновано се у жалби браниоца истиче да је оптуженом изречена престога казна и да у мјери изречене казне нису довољно дошле до изражаја олакшавајуће околности на страни оптуженог које се истичу у жалби. Наиме, жалба истиче да је оптужени дугогодишњи овисник о хероину да је изразио кајање због почињеног дјела, да је признао кривицу, да је хранилац болесних родитеља, а и сам је срчани болесник, па како те околности по тврдњи жалиоца нису правилно у првостепеном суду оцјењене, предлаже преиначење побијане пресуде и изрицања мање казне. У вези са одлуком о трошковима кривичног поступка истиче да оптужени због тешког материјалног стања у породици није у могућности сносити трошкове кривичног поступка, па предлаже да се преиначењем побијане пресуде ослободи дужности плаћања трошкова.

Изнесени приговори ни у једном од основа побијања пресуде нису основани. Првостепени суд је у образложењу побијане пресуде у дијелу који се односи на одлуку о казни изнио ваљано образложење које и овај суд прихвата а које се своди на то да је оптужени раније осуђиван за истоврсно дјело, али и за друга дјела, да је дјело починио у саставу групе коју је чинило више од десет лица која су се унапријед договорили да набаве и врше продају хероина и марихуане, да је продају хероина вршио лицима која су овисна у уживању опојних дрога и углавном млађе животне доби, да се ради о кривичном дјелу против здравља људи, са свим посљедицама које из тога могу проистећи, па је побијана пресуда правилно оцјенила да се овдје ради о наглашеном степену друштвене опасности дјела и оптуженом као његовог учиниоца, те правилно одмјерила казну затвора у трајању од четири године, цјенећи при томе правилно све околности из члана 37. КЗ РС од којих зависи да ли ће казна бити мања или већа. Из тих разлога и овај суд налази да је изречена казна затвора у свему примјерена тежини почињеног дјела и степену кривичне одговорности оптуженог и да се мањом казном од изречене не би могла остварити сврха кажњавања прописана у члану 28. КЗ РС.

Стога је залагање жалбе да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне мања казна, неосновано.

Што се тиче жалбеног приговора у основу побијања пресуде због одлуке о трошковима кривичног поступка, ни тај приговор није основан. Оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 127,25 КМ и паушалног износа од 200,00 КМ. Ријеч је о износу који није превелик и који оптужени може платити, а да се тиме не доведе у питање његово издржавање, јер нема лица које је он дужан издржавати. Што се тиче трошкова награде и

необходима издатака постављеног му браниоца, висина тих трошкова ће бити утврђена посебним рјешењем првостепеног суда против којег ће оптужени моћи изјавити жалбу, па ће се зависно од исхода посупка по жалби утврдити и његова обавеза плаћања трошкова кривичног поступка. У сваком случају правоснажна одлука о трошковима кривичног поступка извршава се по правилима која важе за извршни поступак.

Из свих наведених разлога, жалба браниоца оптуженог није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 327. ЗКП и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић